

اگر این علایم را دارید به متخصص قلب مراجعه کنید

«میوکاردیت» به واسطه بروز التهاب در عضله میوکارد قلب شکل می‌گیرد. این التهاب می‌تواند بر سیستم الکتریکی قلب تأثیر بگذارد و توانایی این اندام برای پمپاژ خون به سراسر بدن را کاهش دهد.

«میوکاردیت» به واسطه بروز التهاب در عضله میوکارد قلب شکل می‌گیرد. این التهاب می‌تواند بر سیستم الکتریکی قلب تأثیر بگذارد و توانایی این اندام برای پمپاژ خون به سراسر بدن را کاهش دهد.

به گزارش ایسنا، «عصر ایران» به نقل از مدیکال نیوز تودی نوشت: میوکارد لایه عضلانی مرکزی قلب است. میوکارد بین لایه عضلانی بیرونی یا اپی کارد و لایه عضلانی درونی یا اندوکارد قرار دارد.

در موارد شدید، میوکاردیت می‌تواند موجب تشکیل لخته های خون شود زیرا قلب نمی‌تواند خون را به درستی پمپاژ کند. این می‌تواند به بروز شرایطی جدی مانند حمله قلبی یا سکنه مغزی منجر شود. در ادامه با میوکاردیت بیشتر آشنا می‌شویم.

دلایل

به گفته سازمان ملی اختلالات نادر آمریکا، بیشتر موارد میوکاردیت دلیل مشخصی ندارند.

با این وجود، برخی دلایل احتمالی میوکاردیت عبارتند از:

عفونت های ویروسی

عفونت ویروسی از دلایل شایع بروز میوکاردیت است. در این موارد، ویروس موجب التهاب می‌شود. عفونت های ویروسی که می‌توانند موجب میوکاردیت شوند عبارتند از:

- آدنوویروس

- کوکساکسی ویروس

- ایشیتین بار ویروس

- اچ آی وی

- آبله مرغان

- ویروس هرپس انسانی

عفونت های باکتریایی

برخی انواع عفونت باکتریایی می‌توانند موجب میوکاردیت شوند که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- اندوکاردیت: گاهی اوقات میوکاردیت به عنوان عارضه اندوکاردیت ظاهر می‌شود. اندوکاردیت عفونت دریچه های قلب، عضله قلب یا دیواره داخلی حفره های قلب است.

- دیفتری: باکتری کورینه باکتریوم دیفتری که موجب بیماری دیفتری می‌شود می‌تواند موجب میوکاردیت شود. این باکتری سمی تولید می‌کند که موجب کشیده شدن عضله قلب و بروز التهاب می‌شود.

- بیماری لایم: میوکاردیت می‌تواند به واسطه بیماری لایم شکل بگیرد. بیماری لایم عفونتی است که پیرو گزش کنه ای ناقل باکتری بوریلیا بورگدورفری شکل می‌گیرد.

- بیماری شاگاس: بیماری شاگاس می‌تواند با آلوده کردن عضله قلب موجب میوکاردیت شود. فرد می‌تواند به واسطه تماس با انگلی به نام تریپانوزوما کروزو به بیماری شاگاس

مبتلا شود. به گفته مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری آمریکا، این انگل در قاره آمریکا به ویژه بخش های روستایی آمریکای لاتین زندگی می کند.

بیماری های خودایمنی

بیماری های خودایمنی زمانی شکل می گیرند که سیستم ایمنی بدن حمله به بافت سالم را آغاز می کند. برخی بیماری های خودایمنی که می توانند موجب میوکاردیت شوند عبارتند از:

- لوپوس: به گفته بنیاد لوپوس آمریکا، بیماری لوپوس می تواند موجب التهاب میوکارد شود. التهاب میوکارد اغلب زمانی رخ می دهد که التهاب در دیگر قسمت های بدن نیز وجود دارد. حتی اگر میوکاردیت دلایل دیگری داشته باشد، فرد مبتلا به لوپوس همچنان می تواند در معرض خطر بیشتر ابتلا به عوارض میوکاردیت قرار داشته باشد. این به دلیل آن است که لوپوس فرد را در معرض خطر بیشتر عفونت قرار می دهد. افزون بر این، افراد مبتلا به لوپوس گاهی اوقات نیازمند مصرف داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی بدن هستند که می تواند خطرات آنها را افزایش دهد.

- آرتریت روماتوئید: در موارد نادر، آرتریت روماتوئید می تواند موجب میوکاردیت شود. مطالعه ای در سال ۲۰۲۰ میوکاردیت را به عنوان یک عارضه اصلی مرتبط با قلب ناشی از آرتریت روماتوئید فهرست کرد.

سموم محیطی

برخی عوامل محیطی ممکن است موجب میوکاردیت شوند که از آن جمله می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- فلزات سنگین: بنابر مقاله ای که در سال ۲۰۲۰ منتشر شد، قرار گرفتن در معرض برخی فلزات سنگین می تواند موجب میوکاردیت شود که از آن جمله می توان به این موارد اشاره کرد: مس، آهن، سرب

- زهر: در موارد نادر، میوکاردیت ممکن است پیرو گزش یک عنکبوت یا مار رخ دهد. در این موارد، التهاب میوکارد به واسطه اثر سمی زهر رخ می دهد.

علائم

میوکاردیت می تواند هر فردی در هر سنی را تحت تاثیر قرار دهد. برخی افراد هیچ علائمی را تجربه نمی کنند. با این وجود، افرادی که علائم را تجربه می کنند، ممکن است با موارد زیر مواجه شوند:

- خستگی

- تنگی نفس

- علائم شبه آنفلوآنزا

- سبکی سر

- تنگی یا فشار در سینه

- تورم در پاها یا افزایش وزن

تشخیص

تشخیص زودهنگام میوکاردیت عامل کلیدی برای پیشگیری از آسیب قلبی بلندمدت است. تشخیص این شرایط می تواند دشوار باشد اما پزشک می تواند از آزمایش های مختلف برای محدود کردن منبع علائم استفاده کند.

به گفته بنیاد میوکاردیت آمریکا، این آزمایش ها می توانند شامل موارد زیر باشند:

الکتروکاردیوگرام: این آزمایش الگوهای الکتریکی قلب را بررسی می کند تا هرگونه ریتم غیرمعمول که ممکن است به عضله آسیب دیده قلب اشاره داشته باشد، شناسایی شود.

پرتو اکس از سینه: این آزمایش می تواند شکل و اندازه قلب و هرگونه مایع اطراف قلب که می تواند نشان دهنده نارسای قلبی باشد را نمایان کند.

اکوکاردیوگرام: امواج صوتی به ایجاد تصاویری از ضربان قلب کمک می کنند. این آزمایش می تواند نشان دهد که آیا قلب بزرگ تر شده است و اینکه با مشکل در پمپاژ خون مواجه است یا خیر.

بافت برداری (بیوپسی): پزشکان ممکن است برداشتن نمونه ای از بافت عضله قلب برای آنالیز و بررسی وجود التهاب یا عفونت را مد نظر قرار دهند.

ام آرآی: این آزمایش می تواند نشانه های التهاب که بر عضله قلب تاثیر گذاشته است را نشان دهد.

درمان

درمان میوکاردیت به دلیل و شدت این شرایط بستگی خواهد داشت. میوکاردیت می تواند گاهی اوقات خودبخود و بی نیاز از درمان بهبود یابد.

علائم نارسای قلبی که می توانند به واسطه میوکاردیت رخ دهند، ممکن است به درمان برای نارسای قلبی سیستمیک نیاز داشته باشد. این درمان می تواند شامل داروهای ادرارآور، مهارکننده های آنزیم مبدل آنژیوتانسین یا مسدودکننده های بتا شود.

انواع دیگر درمان ممکن است شامل موارد زیر باشند:

- مصرف دارو: پزشکان ممکن است دارویی به نام ایمونوگلوبولین وریدی را برای فرد تجویز کنند. این دارو از طریق تزریق درون وریدی به فرد داده می شود.

- استراحت: پس از تشخیص میوکاردیت، فرد باید از انجام ورزش و فعالیت های سنگین برای سه تا شش ماه پرهیز کند. با این وجود، مدت زمان استراحت به ریکاوری قلب و توصیه پزشک بستگی خواهد داشت. فعالیت بدنی می تواند برای برخی افراد مبتلا به میوکاردیت به مرگ منجر شود. با این وجود، توانبخشی جسمی می تواند به تقویت قلب نیز کمک کند.

- پرهیز از برخی داروها: فرد مبتلا به میوکاردیت نباید داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی، مانند ایبوپروفن مصرف کند. همچنین، وی باید از هر دارویی که می تواند سیستم ایمنی را از فعالیت خود باز دارد، پرهیز کند. با این وجود، برای درمان واکنش ایمنی، پزشک ممکن است استفاده از کورتیکواستروئیدها را انتخاب کند.

- استفاده از یک پمپ قلب: فردی که فشار خون پایین در نتیجه میوکاردیت را تجربه می کند، ممکن است نیازمند یک پمپ قلب مصنوعی موقت باشد.

- پیوند قلب: اگر آسیب قلبی بهتر نشود و میوکاردیت به مراحل پیشرفته برسد، فرد ممکن است نیازمند پیوند قلب باشد.

پیشگیری

اقدامات خاصی وجود ندارند که فرد بتواند برای پیشگیری از میوکاردیت انجام دهد اما از آنجا که میوکاردیت می تواند دلایل ویروسی یا باکتریایی داشته باشد، افراد می توانند اقدامات زیر را برای کاهش خطر ابتلا به یک عفونت انجام دهند:

- دوری از افرادی که دارای علائم شبه آنفلوآنزا هستند

- شست و شوی منظم دست ها

- استفاده از دافع کنه

- پوشیدن لباسی که پوست را تا حد امکان پوشش می دهد

- دریافت به موقع واکسن ها از جمله واکسن های سرخجه و آنفلوآنزا

چشم انداز

چشم انداز میوکاردیت ممکن است به دلیل آن، شدت علائم و ریکاوری عملکرد قلب بستگی داشته باشد. میوکاردیت می تواند خودبخود بهبود یابد. فرد می تواند بهبودی کامل از این شرایط را تجربه کند. با این وجود، در موارد دیگر، میوکاردیت ممکن است به عوارض تهدیدکننده زندگی یا پیامدهای بلندمدت منجر شود.

عوارض

میوکاردیت می تواند با آسیب به قلب به موارد زیر منجر شود:

- نارسایی قلبی

- حمله قلبی

- سکته مغزی

- آریتمی

- ایست ناگهانی قلب

این عوارض می توانند به مرگ منجر شوند. از این رو اگر فرد فکر می کند که ممکن است به میوکاردیت مبتلا شده باشد باید بلافاصله به پزشک مراجعه کند.